

Keldilfur

II. 5. blæð.

Friðjudaginn 15. maí 1892.

1892.

J. H. Keldilfur var
fand náttúru orðum „am hrinnlæti“
og var það förf hugochja; en þó
er miður, að svo fáir af fjölda
hefa þess full not, þó um allt hvern
áridandi máli sé á rituð í þetta
hlæð, þó þeir eru allt af fáir, sem
lesa það, og er ekki ann gatt á ríða
hætt á því. Ég ætla á miðan að áinu
sinu mánu stendur fyrir ítgáfu
þess og á ómögulegt máli að skrifa
nógu mörk vintu. Jég ætla nú að
skrifa mjög að þess náttúru orðum
er þessa áminnetu hugochja og tala
um brunnana og neyðla vatnið hjarna
á Eyraþéttu, þó er kann aðgra en
frá þessu að segja að þess
máttuþvælt er að hefa gott neyðla-
vatu, þó það er ekki lítill áridandi.
Ég vera vandlætið má það heldur
ann matinn sem miður berar;
hvortþeggi er lífs skýrð fyrir þó
að lítami vor þessu á gætti
húla. Nú vil jég fyrst benda á
þó mörku og stóru gulla þessu
brunnunum og vatninu eru og þó
næst lítast stuttlega að leggja
á það að þessu. Þó mun
aðast vera venja þess að hefa brunn-
opnu og álit jég það einu hæð-
ókast þó gott hefa þessu fyrir að

þess hefa dættid afani brunnana (þó þó
hefi ekki viljið til þess og er það undur
í svo margnum plássi, þar sem þess
eru ópt áli á líkum sjó og er ríku;
þó meistar og mald og gjörn vatnið
áhrínt. Brunnarnir standa líka aflágt
og all hlæð utan með þessu,
þó áhrínt þessu vatni rennur og lígu
afani þá. Þó er og allt á þessu
bygna hestum sinum uppis þessu-
um, skilja hana svo óptis á brunn-
barninnu hálfa af vatni, sem þessu
þessu þessu er, þó þessu er óhætt að
ná sjó vatni. Einnig veit jég mörk
dæmi til þess að þessu þessu þessu
að brunnana áhrínt norðlæt jafnt
af vatni sem hálbrigðum mörkunum
og gjörn þessu þessu þessu þessu
þessu og hella þessu ís henni á
brunninn áttu lögg og lögg ef þessu
stendur á að þessu þessu að þessu sjó.
Þó er miður að þessu á sjó áli, þó
margis veiti þó áli áli tókt, þó þessu
sem þessu gjörn er það þessu að
þó er áhrínt og fökast þó að
þessu mörku sjó þó. Jég vona að þessu
sem þessu lesa sjó á sama máli og jég
má þó, að slík vandabakan á neyðla vatni-
nu er áhrínt. Einfremur á þó
sjó áli að vatni þessu eru látur
standa svo lágt, að hundarnir leggja
vatnið ís þessu, og er það áhrínt vandlega

[illegible]

Islenzka þjóð!

Vjer mirum att med herrari
litlu gvein til alla Karla og
Kvenna, sem nokkust hugsa, og
vannu að þjer veitid eptirleik þvi;
sem vjer segjum. Sjálfioft eru

allir samdómur oss um það, að hin sivo-
andi nœtur áfengja drukkja rífi vískver hin
lakast; laður fjóður vorar, að hams hafi í þessum
med iðer mikla synd, þrost og heimilis hornum
að af hancum hafi sveitarþingeli, iðukdama
og glapir, þess gjaldþegnar og góðgjörðum
hljóti að afflána med iðnyrdum álozum
og skóthum. Þess atlar umfremur að þess
sjón samdómur oss um það að þessi
húslausa áfengjamaður hafi þessum
spillandi abrif í þess vora og stóð
gegn allu hinu góða og góðlega bók
littandegum og undlegum efnum.

Það er iðulega þetta þessi skap-
 manntu þegar þitt margan föður, son
 og dættur í hino grátlegasta gleystu.
 Það mörg húsminni og mörg móðir þegar
 iðulega stöfjandi tárur yfir sínum
 minsta maka, föður barnanna sína
 sem bjót henni tris og hallustu og
 umhyggju, þar þá þessi eitruðu íðyl-
 jinn teldi hann til að gleyma öllum
 sínum og sínum. Því þessum þóti hafa
 vorri til allra góða og samgöngu
 manna, Karla og Kvenna, þá þessu að til að
 heyrast minni þessum vöðva lymku-
 lasti, þar þá hann nái ekki að tala
 að meira í mannafelaginu.

Denne middele als herjespunnig es på:
 Med vider gjent til en efemmer stige
 fyrir þessu hali. Þar vort es stutt
 og einfalt. Alþjóð strýming þess bændur
 drög þessu þess minninn þessu þessu
 upp til þess til.

Ef náttúran getur gefið
 oss betri ráð og áráðanlegri, þá
 erum við þó nokkuð þakklátir fyrir þá
 þjáningu að þá virði að þjá
 minni flestis stöð og koma með allri komu

Friedrichs.

mögulegar og ómögulegar málhárur og
undanbragð og þá er svo sem sjálf sagt
að hafa "höfuð" eftir á beladi. Öjja!
þá er þó þá! En vörður þá að
muna eftir því að hinni meita höf
senda meita mann fjelagsins hvert haldi
er Karla eða komur, haldi ölfangur-
verklumi við list og drygju manninn
og freistar hinni brættu með bröðum
sins með eftir dómni sinni. Það er til
einkis að segja við hvern: Þú mætt
ekki dækka meira en þú þarir, þú
hinn brættu missir þú meira þótt til
að stríð. við freistunni þú þú þú
sem hann þú þú þú þú þú þú þú
þú er þú til sitt óbrigðt meðal
handa þú þú. Þú þú aldrei
þú þú þú þú þú þú þú
þú.

[illegible]

lip of mörg tás; Ed fíndu er gróðurvegur sem
sem lúður af sjis skort of valdi; og
og þýggum þú of viðgæti:-

En úr þriðri ætt samant þetta er sam-
leikur, þriðri er þriðri tilboðingun og verður
af þessum drygðum, ekki þara afnumur?
Svar: af þessum einföldum ástæðu að
drygðum er með löngum tíma
vinnu svo vinnu þessum þriðri þrið-
inni. Þetta er ekki einn og sama al-
manni ekki vill upprætti hann; heldur verður
upprætti á henni augun fyrir skóðum; þriðri sem af
þessum stöfum. Aftur á milli þessum þessum
og þriðri um líkar málbarur slóðugli; Dröfka
í hófi eins og þriðri; þriðri skildi þriðri meila meila
um það, sem verður meila á ögju? Van þriðri
á ekki að útrýma; þriðriinni. Já það er
einmitt mis þriðriinni sem á að útrýma
þriðriinni. Þriðri skildi ekki mis þriðri
þessum eitruð vera gjört jámb undir hófi
og mis þriðri annars eitruð tegundar; þriðri
ekki bannað að verða með þessum þessum
nem á með þessum þessum af þriðri henni er þriðri
vinnu. Þessum ekki alskot orðið þessum
mönnum á bana enn meila önnur eitruð
tegnuð. Þriðri er þriðri leyft að þriðri það þriðri
marka og eftir lítlaust. Þessum verður
sjálfsegð þessum: af þriðri drygðum þessum og drygðum
þriðri þessum meila svo ritri þessum. Í þessum
þessum. Það er orðið þessum þessum ofur
þessum þessum. Þann er þriðri mögulegt að þessum
þessum þessum þriðri orðið svo vinnu þessum
meila svo þessum af þessum drygðum
að menn almennt geti þessum á það með
þessum þessum, að með þessum þessum þessum
þessum þessum þessum saman í þessum
þessum af þessum þessum með þessum þessum
þessum og þessum þessum á þessum þessum
þessum, þessum og þessum þessum að þessum

sedja í löngum sínu í Alkaholet, sem eldi
 hefur í sínu svo heljandi sé neitt norringar-
 efni? Það létur svo út, nú á tíminum, að
 þessari spurningu megi svara jafnandi. Ver
 biðjurnar alla góðu menn og konur að rétta
 að hjálparhönd til að lokna þessari sortu
 ljörðu og þessu öð þessu tár, sem renna af
 þessari orsök, ver biðjurnar þá að hjálpa oss til
 að góttursetja ást gáms og á hinum mörgu
 heimilum, sem áfengisdrygðir hafa opt-lást.
 Ver biðjurnar þessir nefni manna ástírnar.
 Lást eldi neigja að segja já, það er gott
 og fagurt málefni, sem þér berjist fyrir
 hildur komit og hjálpið oss fyrst það er
 sjálfum yður, heimili yðra og þjót-
 felaginu, og voru kora fóturlandi til
 gagns og blessunar. —

Öðlög félög og flakkar hafa
 myndast til að verka á móti hinum
 skadlega drykkjunum; meðal þessara
 er alþjóðleg félagið „Óháð Regla Good Templars“
 stofnað í Ameríku 1852. Félag þetta
 fluttist til Danmerkur 1880.

Það er velkomið hver háfrendarmatur
 og kona, sem neysa öttungu sínu, vina og
 meðbræðra, vill afneita áfengurnum
 drykkjunum og með óþíðdomi sínu
 hafa áhrif á þá, sem fálurir eru
 eða standa falli nor

Vögguspá.

Valau kvædur,

Rautir eru lukkar
 renna sé eg drugga
 hark er haus heinn
 högg er á lofti
 þann er fyrir þrumum
 brútur hjálmar
 sefunda Grétta?
 Svassar Þjónir

Þraustar eru hestur
 hark mun lostidi
 knellinn er knesi
 hvast mun kastad
 vonir eru vörðar
 vargar hlakka
 sé eg og sé eg
 sefunda Grétta?
 Ritsljóro Jon

Þessir eru draumir,
 dymur í kálgu,
 geigur er í götu
 geygur und fassi,
 drygum í dölgi,
 dæmpt í heit,
 seltu munu reki,
 sefunda Grétta?
 Vaka vargar,
 yfir valfalli,
 tímur og rökur,
 rignir í ljóru,
 vitt mun varjum,
 vefur dæmðar,
 svik eru á sed,
 sefunda Grétta?
 Roldar yfir kambli,
 koma sé þú augu,
 dinn draugs augu,
 dugðu mí þóan
 leggi burtu leikna
 landis frivalda
 steypt er Starkaði,
 steypt og gæp dæm.
 Eld egi þú titi,
 örur mig fyrir
 illanum undar,
 öðlög þástur
 leggj þú lannir,
 land sem andur
 allur andur
 undnar drauga.
 Þvemu sé þú undar
 Edra festi,
 skóður skuld
 í skipi áa
 himn eru undar
 orði kljótii,
 undir ákomnan
 alda faldi
 Pálsson.

Kost kemur eitt
 fyrir náðyrum,
 kynnis kralis
 kaldra galdra
 egi þú vörðugur,
 nái dæm,
 megin myrku,
 og mekin ljóru
 Sefunda Grétta?
 egi þú betur,
 dýrja dýsri
 fyrir dæmstjórnu
 leystur af lannum
 ljósi af hjálmum
 en brim bratna
 fyrir brjóstun þú
 Þu hár haddar,
 mid himin skautu,
 getu er þess gætt er
 Grétta sterku,
 falla nái þú þú
 faldur kaldur,
 góð munu gleymt
 en Grétta lifa.
 Surtu þu dæm,
 sidi eru megin,
 falla í fjörbrat,
 frjósi áar,
 vafa munu undar,
 Odins kynji,
 og megin mög
 hins mikla þóru
 Þinn þú þú þú
 faldur leyst,
 minnster manna,
 fyrir mald afn,
 sefunda þú þvemu
 þú er á tindum
 vörð þú valla
 vörð Grétta.
 Matth. Jóhann